

N:o 55.

Af Herr **J. P. Nilsson:** Angående ändring af 11 § i Kongl. Förordningen den 21 Mars 1862 om kommunalstyrelse å landet.

Under föregående årens riksdagar hafva många röster höjt sig för att få en rättvis fördelning af den kommunala rösträtten på landet. Att denna för vårt land så viktiga fråga ej kan falla, förr än den på ett tidsenligt och lämpligt sätt blifvit löst, kan ej dragas i tvifvelsmål. Derom vittna de i stor mängd till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i riket ingående klagomål öfver kommunalstämmobesluten m. m., och hur kan annorlunda vara förhållandet, så länge det inom landet finnes flere än femtio kommuner, i hvilka en enda person bestämmer öfver kommunens angelägenheter, och inom de öfriga kommunerna i de flesta endast 3 å 4 personer äro de bestämmande. Detta tyckes stå i uppenbar strid med lagstiftarnes mening, då det i § 1 af vår nu gällande kommunallag heter, att kommunens medlemmar ega att sjelfva bestämma öfver sina angelägenheter.

Som på senare tiden mycket blifvit skrifvet och taladt i denna sak, tyckes mig någon vidlyftig motivering af frågan icke vara af behofvet påkallad. Tidpunkten för en förändring i den kommunala rösträtten tyckes nu vara inne, efter som det för icke så länge sedan visat sig, att staten måst träda emellan för att rädda kommuner, som kommit till branten af ekonomisk undergång till följd af några få personers röstöfvervigt öfver den stora mängden.

Med anledning af hvad ofvan blifvit anfördt, hvartill mycket mera kunde läggas, vågar jag föreslå, det Riksdagen för sin del ville besluta:

Bih. till Riksd. Prot. 1882. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 9 Häft.

att § 11 i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet måtte få den förändrade lydelse, att röstvärdet skall beräknas efter det en hvar åsatta fyrktal, dock må ej någon utöfva rösträtt för större antal röster än som motsvarar en tjugonedel af kommunens hela röstetal efter röstlängden och ej i något fall för mer än 1,000 röster.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles; och torde Utskottet företa de förändringar, det kan finna behöfvat påkalla.

Stockholm den 28 Januari 1882.

J. P. Nilsson,
från Kalmar län.

N:o 56.

Af Herr Samuel Johnson: Om ändring af 6:te § i Kongl. Kungörelsen angående stämpelpappersafgiften m. m. den 22 Oktober 1880.

Det torde vara allmänt känt, hurusom numera högst betydliga belopp i penningar årligen sändas från utrikes ort hit till landet, synnerligast från till Amerika utvandrade svenskar till deras här qvarboende anförvandter. Naturligt är, att, då såväl de utvandrade som deras härvarande anförvandter äro stadda i knappa ekonomiska omständigheter, de medel, som hit öfversändas, anlända i en mängd små belopp. Då nu emellertid försändningarne ske medelst vexlar, dragna i